

HINO GALEGO

Letra: E. Pondal

Música: Pascual Veiga

¿Qué din os ru-mo
 ro — sos na cos-ta ver-de-cente ao ra-io trans-pa-
 ren — te do prá-ci-do lu-ar? ¿Qué din as al-tas
 co pas de-es eu-roa ru-me ar-pa-do co seu ben compa-sa — do mo
 no to no fun gar? do teu ver-dor cin-gui-do e de be-ni-nos
 as-tros con- fín dos ver-des cas-tros e va-le-ro-so chan non
 des aes que ce-men-to de in xu-ria o ru-do eu-co-no des-
 per-ta do teu so — no to ger-de Bre-o gån Fo-ger de Breo-
 gån de Bre-o gån Fo-ger de Breo-gån de Bre-o-gån.

«Os bós e xenerosos,
 a nosa voz entenden,
 e con arroubo atenden
 o noso rouco son,
 mais sóo os iñorantes,
 e fêridos e duros,
 imbéciles e escuros
 non os entenden, non.

«Os tempos son chegados
 dos bardos das edades,
 que as vosas vaguedades
 cumprido fín terán;
 pois, donde quer, xigante
 a nosa voz pregoa
 a redenzón da boa
 nazón de Breogán.